

Druga sanja in razmišlja kar dalje. Morda še opazila ni, da se je tovarišica speljala z drevesa. Morda se ji zdi za malo in poniževalno ta vsakdanja sitnost, da je treba brskati po cestah in iskati živeža. Prijetneje je sanjariti in filozofirati, kajpak!

A ona se je že lotila ovsa. Enakomerno sklanja in dviga glavo. Zdaj zdaj se previdno ozre naokrog. Brž se ne počuti tako varno kakor visoko na drevesu.

Kar se prinese gor po cesti sraka. Prava ženska! Koketno pomahava z dolgim repom. Ustavi se zdaj zdaj, pogleda na levo, desno. Ali kaj išče? Ali jo je sama koketerija? Premerja in pretehtava vrano. Počasi se približuje. Vzame si tudi zrno, a bolj ob strani. Ako se vrana proti nji obrne, odskoči za korak, za dva. A brž ko se vrana spet vda uživanju, se približa, koketno pomahavaje z repkom. Ženska, ženska — vedno koketna!

Voznik pripelje gor po cesti. Pa se ves pernasti zbor preplašen dvigne. Na drevje se skrije; sraka poleti kar naravnost v gozd. Ženska, ženska — vsa boječa! —

Lepo, kaj? Ves dan bi jih opazoval. Če bi utegnil. Saj je tudi to gledališče. Niti ne najdolgočasnejše...

Toda enih pogrešam; po enih se mi toži; enih bom čakal še dolgo — jih bom li pričakal? — Lastovk! Saj ni krasnejšega v ozračju kakor polet teh malih, kovinasto-svetlih pilotov. Čudovitejši je njih ritmično valoveči polet od vseh dragih, s človeškimi rokami izdelanih letal.

Pesem je njih polet...

Kdaj priletite? Priletite skoraj!

Esén.

Oznanjenje spomladi.

*Nanos je še ves poln snežink,
pod mojim oknom pa ščink, ščink
je ščinkovec zapel.*

*Kmalu bo tudi travnik ozelenel,
regrat rumenel,
otrok se igral bo med metulji vesel.
Kmalu se bodo*

*s čipkami zelenimi odeli grmički
in v zboru bodo ptički,
po polju, po gmajni
v dragi, v borovi tajni
spet žrgoleli.*

*Črnorumeni kosi bodo sladko zapeli
in pred vaško cerkvijo na kostanjih
bodo orabčki, ljubi prijateljčki božji.*

Gospodu umeten koncert priredili:

*On je pa vsake stvarce vesel,
saj smo vsi delo njegovih del.*